

Ivanček začuje lajanje lisjaka. Prevzame ga groza...
Pogum mu zleze v pete...

„Ojej, ojej!“

Začel je pretakati solze. Debele jagode so kapljale na zemljo.

„Ata, mama!“ je jel klicati.

Toda mesto ata se prikaže mesarskemu psu podobna žival. Bil je volk. Ivanček ga ni videl še nikoli. Ker so mu pa oče večkrat pripovedovali o tej zveri, je takoj uganil, kaj ima pred seboj.

„Ata, volk, ata! Volk me bo! Ah, kako me gleda!“ je obupno klical.

Pumf! — Volk se je zgrudil zadet od ostre krogle.

Oče gozdar je čul klic svojega otroka, prihitel na mesto in ga rešil preteče smrti.

Ivo.



Volk in lev.

(Basen.)

Pod zeleno palmo je sedel lev in prežal, da bi kaj ujel. Zagleda ovco, jo ugrabi in zadavi.

Jedva jo začne dreti, že pride volk in mu reče: „Jako si nespameten! Ti krotiš glad z mršavo ovco, a v oni-le goščavi se tvoj brat masti z govedino.“

Lev se zahvali volku za novico, pusti ovco in gre iskat brata. Ko se pa oddalji, zagrabi volk ovco in jo odnese.

Ko je prišel lev na mesto, kamor mu je velel volk, ni našel ničesar. Šel je torej po ovco, a ni je našel več.

Kdor preveč želi, nič ne dobi.

Fr. Brzin.

